

Egy „bel-ügyes” humorista cselei

Poénos bűnmegelőzés gyerekeknek, felnőtteknek egy kis DADA-val

A humorkedvelők nagy része valószínűleg nem is tudja, mi a polgári neve Ayalának, legfeljebb hiányolják mellőle az „és Brindisi” utótagot, hiszen a Humorfesztiválon „párosban” tűntek fel. Azt még kevesebben tudják, hogy a népszerű humorista ideje nagyobb részét bűnmegelőző, drogellenes felvilágosítással tölti. Mert Illés István egy komoly humorista.

– Honnan ez a furcsa név, az Ayala?

– Egy 1974-es tatai építőtábor emlékeként maradt rajtam. A foci-vb-n az argentin csapat sztárja volt Ayala, felűnően hosszú, majd félméteres hajjal. Nekem is ilyen volt akkoriban, az osztálytársaim ezért neveztek el így. A legjobb barátom, csapat- és osztálytársam, Sinka István pedig a Brindisi nevet kapta. Amikor 1990-ben a Humorfesztiválon együtt léptünk fel, és Farkasházy kérdezte, hogyan konferálhat fel minket, ezt választottuk duónk nevének is. Azóta már keresztrejtvényben is találkozottam vele: „Brindisi párja”.

– Hát ez a népszerűség tagadhatatlan jele! Ön hogyan élte meg az ismertséget?

– A népszerűség nagyon jó dolog, de nagy baj, ha ezzel nem tud együtt élni valaki, vagy ha nem viseli el, hogy megszűnhet. Az én népszerűségem sosem vált zavaróvá, fárasztóvá, ami jó is, hiszen így maradt magánéletem. De azért az ország bármely részén megjelenek, mindig akad valaki, aki elkezd tépelődni: „Honnan ismerem magát?” – nekem ennyi tökéletesen elég.

– Már nincs együtt a duó?

– Brindisivel két évet dolgoztunk keményen a Humorfesztivál után, azután ő más irányba indult el. Én a Belügyminisztériumnál dolgoztam akkor is, a könyvkiadót vezettem éppen. El kellett döntenem, hogy ez marad-e meg vagy a humor, már csak azért is, mert vezető beosztásban nem illik hülyéskedni. Végül kompromisszumot kötöttem: a humort veszem komolyabban, ugyanakkor maradtam a BM-nél is, de csak beosztottként, vezetői felelősség nélkül.

– Össze lehet egyeztetni a munkáját és a szórakoztatást?

– Hogyne! Sőt a mai munkámban a humor nagyon sokat segít. A BRFK közlekedés-rendészeti főosztályának baleset-megelőzési alosztályán dolgozom, amihez a másik szakmában megtanult kommunikációt jól tudom használni. Gyerekeknek, nyugdíjasoknak bűnmegelőzésről, viktimológiáról beszélni humorba ágyazva, érzelmeket is megmozgatva eredményesebb.

Ezt az egyéni módszert a főnökeim is tolerálják. Nyaranta a különböző táborokat járom, több ezer gyermekkel való találkozás van idén is mögöttem. A műsorom nagy része DADA-programhoz tartozik, vagyis a drog-, alkohol-, dohányzás- és AIDS-ellenes munka része.

– Hogyan fogadják a gyerekek?

Fotó: Antal Imre

Jó lenne, ha lenne egy olyan hely, ahol a fiatalok kulturáltan, drogmentesen hallgathatnák kedvenc zenéiket

– Úgy tűnik, sikerült a megfelelő hangot megtalálni. Nem tola克斯zom oda a gyerekekhez, hanem dumálok, beszélgetek, a komoly mondanót tréfával keverve, felidézem saját kiskölyökkoromat, kalandomat a mezítlás Kossuthal stb. – mindezt nagyon jól fogadják. Ahogy Halmy professzor mondta egyszer: „köztük vagy, velük lélegzel, hisznek neked”. A gyerekek szeretik azokat a felnőtteket, akik beállnak közéjük táborozni, focizni, diszkózni is.

– Hogy érzi, mennyire érintettek a XV. kerületi gyerekek ezekben a problémákban?

– A saját érintettségükről nem kérdezzük a gyerekeket, de biztos, hogy közöttük is jelen van ez a probléma, például volt olyan tábor, ahol injekciós tűt is találtak. Amikor saját sztorijaimról mesélek, italról, cigiről, mélyen hallgatnak, de egyfajta bizal-

mi viszony alakul ki, figyelnek rám. A drogról azt szoktam mondani, hogy én nem próbálom ki, mert engem meggyőzött, amit tudok róla: hogy száz drogosból hatvannyolc meghal, a többi depressziós lesz, három-négy ember tud mindössze megmenekülni. Beszélünk a dílerekről is, akik egy darabig ingyen adják a szert, csak arra várnak, hogy „kérek még”, de utána nincs visszaút, meg kell fizetni az árát, akár lopással, bűncselekményekkel is. A hatást mérni nem tudom ugyan, de látszik a szemükön, ha sikerül elgondolkodtatnom, megintogtatnom némelyiküket.

– Fellép a kerületben is? Egyáltalán mi fűzi a régióhoz?

– 16 éve lakom itt, korábban is a Beller Imre sarkán éltünk, ide építettünk. Nekem nagyon sokat jelent, hogy mindenki ismer, például a piacon is köszöntenek, apró kedveskedéseket

kapok. Eredetileg szabolcsi születésű vagyok, a borsodi gyermekévek után feleségem és én is Miskolcon jártunk iskolába. Alapvetően vidéki maradtam, ezért Rákospalota-Ófalu nekem tökéletesen megfelel, nagyváros közelében van, mégis csöndes, falusias, otthonos.

Szórakoztató rendezvényekre nem nagyon hívnak, de lokálpatrióta vagyok, megelőzési programomat ide is el kellett hoznom. Létrehoztam a Sztertelen-Kék Alapítványt, amely ezt a bűnmegelőzési munkát folytatja az iskolákban a humor, illetve a zene eszközeivel. Az általános iskolák igazgatóinak felajánlottam a cd-eket, amelyen egy osztályfőnöki óra anyaga található. A XV. kerületi önkormányzat fogadókézsége nagyon jó. Mindenben segítenek, ha kérjük, például pályázatok alkalmával, táboraink, egyéb programok szervezésénél. A fiatalokkal foglalkozó kerületi civil szervezetek nagy sikere volt az „Összefogás a fiatalokért” Civil Műhely létrehozása, a Kossuth iskolában tartott közös gyermeknap. A másik újdonság: a kerületi általános iskolákban egyfajta tematikus „Ki mit tud?”-ot indítunk, a gyerekeket kérdezzük meg a DADA témáiban, az egészséges életmóddal kapcsolatban, a közbiztonságról és egy pozitívabb rendőrségkép kialakítása érdekében. Erre a felhívásra december közepén várjuk a pályázati munkákat. A versenyzők pénzdíjat, külföldi utat, laptopot nyerhetnek. Meggyőződésem, hogy a gyerekek fantáziájára lehet építeni, és nagyon jó dolgok, fontos visszajelzések szülehetnek így.

– Találkozott már olyan tinédzser-elképzeléssel, melyet szívesen felkarolna?

–Nagyon jó lenne, ha a kerületen belül létesülne a fiatalok számára egy olyan szórakozó- és találkozóhely, ahol kulturáltan, drogmentesen hallgathatnák kedvenc zenéiket, diszkózhathatnának, ismerkedhetnek. E pillanatban ugyanis a legtöbb palotai fiatal más kerületbe vagy vidékre kénytelen menni, ha szórakozni vágyik.

NÉVJEGY

Illés István

Született: 1956, Vásárosnamény
Diploma: Miskolc, Kossuth Lajos Katonai Főiskola
 ELTE BTK, politológia szak
Pályafutás: 1979-től a Belügyminisztériumnál dolgozik, tanár a kerepestarcsei tartalékos tisztiiskolában, a BM könyvkiadó vezetője, a Zsaru magazin, majd az ORFK Országos Kiképző Központ, jelenleg a BRFK Közlekedésrendészet baleset-megelőzési alosztály munkatársa.
Család: nős, két gyermek apja